

ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת

The ברכה of ברך עלינו contains a phrase that requires an explanation: i.e. השנה הזאת, this year. ברך עלינו is the only ברכה in עשרה שמונה עשרה that contains a request that is limited by a time frame. The best way to understand the uniqueness of the phrase, השנה הזאת, is by studying the role that the phrase plays in the תפלה of the כהן הגדול when he exited unharmed from the קודש הקדשים on יום כיפור:

תלמוד ירושלמי מסכת יומא פרק ה דף מב טור ג /ה"ב-ומתפלל תפילה קצרה בבית החיצון וכך היתה תפילתו של כהן גדול ביום הכיפורים בצאתו בשלום מן הקודש: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שלא תצא עלינו גלות לא ביום הזה ולא בשנה הזאת; ואם יצאה עלינו גלות ביום הזה או בשנה הזאת תהא גלותינו למקום של תורה. יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שלא יצא עלינו חסרון לא ביום הזה ולא בשנה הזאת, ואם יצא עלינו חסרון ביום הזה או בשנה הזאת יהא חסרונינו בחסרון של מצוות. יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתהא השנה הזאת שנת זול, שנת שובע, שנת משא ומתן, שנת גשומה ושחונה וטלולה, ושלא יצטרכו עמך ישראל אלו לאלו ואל תפנה לתפילת יוצאי דרכים. רבנן דקסרין אומרין ועל עמך ישראל שלא יגבהו שררה זו על גב זו; ועל אנשי השרון היה אומר יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שלא יעשו בתיהן קבריהן.

The words: השנה הזאת are critical elements of the תפלה that the כהן גדול recited after exiting unharmed from the קודש הקדשים on יום כיפור because the כהן גדול entered the קודש הקדשים only once a year. Why would הז"ל include those words in a ברכה that is recited three times a day, every weekday of the year?

The fact that early versions of the ברכה contain the phrase adds to the mystery.

גניזה-מנהג ארץ ישראל-ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת לטובה ולברכה בכל מיני תבואתה ותן גשם ברצון על פני האדמה ושבע את כל העולם מברכותיך ותן ברכה במעשה ידינו. ברוך אתה ה' מברך השנים.

סדר רב עמרם גאון סדר תפילה ד"ה ועומדין בתפלה-ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן (טל ומטר לברכה) ברכה על כל פני האדמה ורוה פני תבל, ושבע את העולם כלו מטובך, ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך. שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענות, ועשה לה תקוה ואחרית שלום. חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתה ועל כל פירותיה, וברכה כשנים הטובות בטללי ברכה וחיים ושובע ושלום. ברוך אתה ה' מברך השנים.

מחזור ויטרי סימן פט ד"ה ברוך אתה-ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת ואת כל מיני

תבואתה לטובה: (מיום ס' לתקופת תשרי עד פסח א'). ותן טל ומטר לברכה ובשאר ימות השנה. ותן טל לברכה): על פני האדמה ושבעינו מטובך וברך שנתינו כשנים הטובות. בא"י מברך השנים:

The version of the ברכה as it appears in the סדר תפילות לרמב"ם does not contain the words השנה הזאת:

רמב"ם סדר תפילות נוסח ברכות התפילה-ברכנו ה' אלקינו בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו ותן (טל ומטר ל) ברכה על כל פני האדמה ושבע את העולם מברכותיך ורוה פני תבל. ברוך אתה ה' מברך השנים.

The רמב"ם's version of the ברכה is followed today by ספרד but only during the period known as בקי"ץ which is from חול המועד פסח to the 4th or 5th of December.

The רוקח provides the following explanation for the words:

ברך עלינו-ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת; שתברך השנה ונצליח בה. ואת כל מיני תבואתה לטובה; כל חמשת המינין תהיה לטובה עלינו, לכך כתיב שש שנים תזרע שדך ואספת את תבואתה. תבואתם לא נאמר אלא תבואתה, תבואת ה', זהו כל מיני תבואתה לטובה.

The אבודרהם in his comments may be leading us to an explanation:

ספר אבודרהם שמונה עשרה ד"ה ברך עלינו-ברך עלינו ה' אלהינו את השנה הזאת; על שם (ויקרא כה', כא') וצויתי את ברכתי לכם; ועל שם (יואל ב', כה') וברכתי לכם את השנים.

The אבודרהם is telling us to study the following פסוקים:

ויקרא פר' כה, יט' -ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: פס' כ'-וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: פס' כא'-וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: פס' כב'-וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן.

The אבודרהם may be suggesting that the ברכה contains two themes. The first theme is represented by the words: ברך עלינו ה' אלקינו את השנה הזאת/ כשנים הטובות. The שמיטה were experienced in the eras when we occupied Israel and observed רבוננו and יובל. During that cycle of years, the sixth year was a special year because the של עולם miraculously provided grain to last for three years until a new crop was ready. Understood thus, the words represent a שיבת ציון theme. The balance of the ברכה represents a פרנסה theme. ל' combined both themes so that the ברכה would serve as a transition point. It is a request for a personal needs which is the theme of the ברכות that precede it and it shares a theme of שיבת ציון with the ברכות that follow it.

לעלית נשמת גרשון בן יצחק

SUPPLMENT

In the following תשובה, former Sephardic Chief Rabbi Bakshi-Doron analyzes the ברכה of ברוך עלינו to determine the theme of the ברכה:

בנין אב – ח"א סימן ה. שאלת טל ומטר בברכת השנים

דן אם שאלת טל ומטר בברכת השנים הוי כתוספת על הברכה. או שהיא עיקר הברכה והמשנה בה משנה ממשבע שטבעו חכמים, ונפקא מינא למי ששכח טל ומטר במנחה בערב שבת שאינו מתפלל נדבה, אם יתפלל ערבית שתיים.

כידוע בנוסח ספרד ברכת השנים בימות הגשמים שונה מימות החמה: בימות הגשמים מברכים ברוך עלינו. ובימות החמה ברכנו. אע"פ שמדברי הגמ' והראשונים נראה שהברכה היא אחת רק שבימות הגשמים מוסיפים בה טל ומטר בלבד, ונראה שמלבד ההבדל בנוסחאות שמקורו בנוסח האר"י ז"ל ויסודו בקבלה. יש ללמוד מהבדלי הנוסחאות, מה היא עיקרה של ברכת השנים. אם עקרה היא ברכה על הפרנסה, ושאלת הטל או המטר הם רק כתוספת על הברכה, או שעקרה של ברכת השנים היא התפילה לטל או למטר שהם מקור הברכה והפרנסה. ונ"מ להלכה אם שאלת הטל ומטר בימות הגשמים היא כתוספת הזכרה בתפילה, כמו יעלה ויבוא בר"ח, או ענינו בתענית צבור, או ששאלת טל ומטר בימות הגשמים היא עיקר ברכת השנים, ומי שלא אמרה כאלו לא אמר ברכת השנים כלל, ונ"מ הלכה למעשה במי ששכח טל ומטר בערב שבת במנחה, אם יתפלל ערבית שתיים, דבדין טעה במנחה של שבת ולא הזכיר של שבת נפסקה ההלכה בשו"ע סימן קי"ח ס"א, שיתפלל במוצאי שבת שתיים, והתפלה השניה יתפלל בתורת נדבה. כיון שיש מחלוקת בהלכה זו. דעת התוס' בברכות כו: בשם ר"י שאינו צריך להתפלל שהרי במוצאי שבת לא מזכיר של שבת ואינו מתקן דבר. ואלו דעת חכמי פרובינציה, שיתפלל במוצאי שבת שתיים. אע"פ שאינו חוזר ומזכיר שבת, שמה שהתפלל בשבת מבלי להזכיר שבת אינה תפילה כלל וכאילו לא התפלל, ומפני מחלוקת זו פסק בשו"ע שיתפלל תפילת התשלומים בתורת נדבה, ופסק השו"ע שם וה"ה ביעלה ויבוא, שאם לא הזכיר במנחה בר"ח מתפלל ערבית שתיים גם לאחר ר"ח. וכתבו האחרונים שאם חל ר"ח ביום שישי ושכח יעלה ויבוא במנחה בערב שבת, לא יתפלל ערבית שתיים. שהרי ספק הוא אם פסקינן כחכמי פרובינציה ותפילת התשלומים באה רק בנדבה. ואלו בשבת לא מתפללין תפילת נדבה, וכ"כ במשנה ברורה בסימן ק"ח שם סעיף קטן ל"ו בשם חיי אדם ומגן גיבורים, ולפ"ז ה"ה אם שכח טל ומטר במנחה בערב שבת שבשבת אינו מזכיר טל ומטר ואינו מרויח בתשלומים, לא יתפלל

ערבית שנים שאין מתפללין תפילת נדבה בשבת.

א. דברי הגר"ח הלוי שמחלק בין יעלה ויבא לשאלת טל ומטר. ודברי שו"ת הר צבי המוכיח ששאלת טל ומטר הוי הזכרה כתוספת בלבד

בחידושי הגר"ח הלוי, כתב לחלק בין דין יעלה ויבוא לדין טל ומטר, דקושית תוס' בשם ר"י בברכות כו: מה ירויח בתפילת התשלומים הרי בלאו הכי לא יתקן בתשלומים מה שלא הזכיר של שבת, היא רק בהזכרה של שבת ושל יעלה ויבוא בר"ח, שההזכרה היא תוספת על התפילה (לדעתם) אולם טל ומטר הוא מסדר התפילה. ואם לא הזכיר טל ומטר הרי משנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות, וכאילו לא התפלל כלל לכ"ע, וא"כ לסברת הגר"ח יש להתפלל לכ"ע תפילת תשלומים אם לא הזכיר טל ומטר במנחה של שבת אף שלא מתקן בה, ואינה באה כנדבה אלא כחובה ומתפלל שתים גם בשבת.

בשו"ת הר צבי להגר"צ פסח פרנק זצ"ל, הקשה על יסודו של הגר"ח, שהרי הזכרת יעלה ויבוא היא רק ברצה, ואם פתח במודים חוזר לרצה ואומרה במקומה, ואלו הזכרת טל ומטר אם שכח לשאול בברכת השנים, ונזכר קודם שומע תפילה אינו חוזר, ומזכיר טל ומטר בשומע תפילה, ומוכח שבברכת השנים גם מבלי טל ומטר הוי ברכה כתיקונה, ולא הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים, רק שצריך להזכיר טל ומטר וההזכרה מעכבת, ואם הזכיר בשומע תפילה יצא. וא"כ דין טל ומטר כדין יעלה ויבוא שצריך לחזור בגלל ההזכרה, ובמקום שלא הזכיר טל ומטר ואינו מתקן בתשלומים צריך להתפלל התשלומים בתורת נדבה, ובערב שבת אין תפילת נדבה.

ב. חקירה זו יסודה בדברי הראשונים ובמחלוקות הפוסקים, בעיקר ברכת השנים. אם הוי ברכה על הפרנסה או על האקלים

וא"כ טענת ה"הר צבי" טענה אלימתא היא דמוכח שבברכת השנים הוי ברכה גם בלי שאלת טל ומטר, שהרי אפשר להזכיר טל ומטר בשומע תפילה, מצאנו לסברת הגר"ח מקור בראשונים, הב"י הקשה על הדין, דיחידים הצריכים מטר בימות החמה, שואלים בשומע תפילה, ואפי' עיר כנינוה כיחידים דמו ושואלים בשומע תפילה, ומדוע לא ישאלו בברכת השנים, כמי שמתפלל על הפרנסה בברכת השנים. ותירץ בשם הר"ן. דשאני מטר כתקופת תמוז שהוא מזיק לכל העולם, ולכן אינו שואל בברכת השנים, אלא כבקשת יחיד בשומע תפילה, ואלו בב"י תירץ וז"ל "דלא דמי כלל שאם יתפלל על הפרנסה אינו משנה ממטבע שטבעו חכמים, אבל אם שואל טל ומטר בזמן שהציבור אינם שואלים אותו בברכת השנים

להבין את התפלה

הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים, עכ"ל, ומבואר בדבריו שברכת השנים בימות החמה אם הזכיר בה טל ומטר הוי משנה מטבע שטבעו חכמים, וה"ה בימות הגשמים אם הזכיר בה ג"כ הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים. שכל ענין ברכת השנים הוא ברכה על סדרי העונה, ואם שינה הסדר, שינה הברכה ואינה ברכת השנים כלל. ותירוץ הב"י הוא כסברת הגר"ח, ואלו מתירוץ הר"ן משמע כדברי ההר צבי שאם לא היו הגשמים מזיקים בתקופת תמוז, היה היחיד יכול לשאול טל ומטר בברכת השנים, ולא היה משנה ממטבע שטבעו חכמים. ויש למצוא לשאלה זו סמוכין בדברי הפוסקים, הטור באור"ח סימן קי"ז כתב, "ושואלים טל ומטר עד תפילת מוסף של יום טוב ראשון של פסח", וכתב הבית יוסף "שאינו מדוקדק שהרי בתפילת יום טוב לא מזכירים בה מטר כלל. והוי ליה לכתוב ושואלים טל ומטר עד תפילת מנחה של יום טוב, ומשם ואילך פוסקים מלשאלו" וכ"כ לשון זה בשו"ע ושואלין עד ערב יום טוב של פסח, וכתב הב"ח שלשון הטור מדוקדק היטב. על פי ההלכה בסימן רס"ה, שאם טעה בשבת או ביום טוב והתחיל אותה חונן משלים אותה ברכה. וכן כל ברכה שהתחיל בה, כמבואר בגמ' ברכות דף כ"א, דבדין בעי' לצלוי י"ח אף בשבת, ורק משום כבוד שבת לא אטרחינהו רבנן אכן אם טעה והתחיל בשל חול מסיים אותה ברכה. לפי זה ביום טוב של פסח, אם טעה והתחיל בשל חול ופתח בברכת השנים צריך לגמור אותה ברכה, וצריך לאמר בה ותן טל ומטר עד מוסף של ראשון של פסח, וזה שכתב הטור שמפסיקין לשאול עד מוסף של יום טוב ראשון של פסח.

והקשה במגן אברהם של סברת הב"ח דס"ל דצריך לאמר טל ומטר בערבית של יום טוב של פסח אם טעה, הרי מדינא היה צריך כבר בערב פסח להתחיל במוריד הטל, ורק משום שלא יעשו אגודות, שכל הציבור נמצא במוסף של פסח, התקינו להזכיר מוריד הטל במוסף, אולם שאלת טל ומטר שלא שייך טעם זה, שהרי כבר מערבית אין שואלים, ופוסקת כבר מבערב ואינו דומה למשיב הרוח, לכן פסק במגן אברהם שאף אם טעה ופתח בברכת השנים בתפילת ערבית של יום טוב, אינו אומר טל ומטר שאין זה זמנה אף שאומר משיב הרוח. וכתב עוד שגם בז' בחשון שחל בשבת אם שכח והתחיל בתפילת חול ופתח בברכת השנים, אינו אומר טל ומטר, אף דהוי ז' בחשון כיון שכל הציבור עדין לא התחילו לשאול, והנה בכף החיים הביא פלוגתא בזה. אם ז' בחשון שחל בשבת יש לאמר טל ומטר אם טעה, או שאינו אומר עד שיאמר הציבור במוצאי שבת וכתב, כיון דאיכא פלוגתא בזה, פוסק באמצע הברכה ואינו מסיים הברכה, שאם יסיים הברכה בלא ברכת השנים הוי ברכה לבטלה למ"ד שצריך להזכיר, ויש להבין למה לא יסיים בברכה בלי טל ומטר וישלים ברכת השנים, ומוכת שברכת השנים בלי טל ומטר הוי ברכה לבטלה, אע"ג שאם שכח אומרה בשומע תפילה. כדברי הגר"ח.

וכתב בלק"ט ח"ב סימן צ"א שאם אחד נמשך בתפלת שבת ופתח באתה חונן, ונזכר באמצע ברכת השנים והיה בימות החמה וטעה והזכיר טל ומטר חוזר עד שיאמר ברכת השנים כתקונה, והקשו עליו למה צריך לחזור לברכת השנים, הרי אם שאל טל ומטר בימות הגשמים חוזר משום שהגשמים סימן קללה וכאילו לא התפלל, והרי גם אם לא התפלל ולא אמר ברכת השנים בשבת אין צריך לאמר ולמה יחזור, ופסק בכף החיים שלא כדבריו, שאם טעה בשבת בברכת השנים שחוזר לשבת ואינו מסיים הברכה, והוסיף שכן הקשה בתו"ח וכתב דאף בימות הגשמים אם טעה בשבת, ולא אמר טל ומטר ונזכר בסוף הברכה ג"כ, אין צריך לחזור לברכת השנים אלא לשבת, שאם טעה הוי כאילו לא אמר ברכנו כלל, ויש להבין דבריו אם ברכת השנים הוי ברכה בפני עצמה ושאלת טל ומטר הוי תוספת הזכרה, כמו שכתב בהר צבי למה לא יסיים ברכת השנים אף שלא הזכיר טל ומטר. ומוכח מהלכה זו שברכת השנים בתוספת טל ומטר הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים ואינה ברכה כלל, ולכן אינו חוזר.

ונראה שמחלוקת הלק"ט והפוסקים היא מה עיקרה של ברכת השנים, לדברי התו"ח והכף חיים, עיקר ברכת השנים היא טל בימות החמה וטל ומטר בימות הגשמים, ואם שינה בהם הרי שלא אמר כראוי לימות החמה ולימות הגשמים, ואלו סברת הלקט שברכת השנים עיקרה היא ברכת הפרנסה ורק שמזכירים בה טל ומטר בימות הגשמים וטל בימות החמה, וא"כ ההזכרות מעקבות, אינם עיקר הברכה, על כן אם פתח בברך עלינו ושינה ההזכרות, צריך לחזור שהרי פתח בברכת השנים, וצריך לאומרם כראוי, ולדברנו שאלה זו תלויה בשני התירוצים שהזכיר הב"י שיחידים אומרים טל ומטר בשומע תפילה ולא בברכת השנים.

ג. ישוב שיטת הגר"ח על פי מחלוקת הראשונים עם כל ברכה יכולה להאמר בשומע תפלה

והנה שאלה זו אם טל ומטר הוי הזכרה בלבד או שהיא מסדר התפילה דברכת השנים, יש בה כמה נ"מ להלכה. בהר צבי כתב, שאם התפלל בר"ח כסלו והזכיר יעלה ויבוא ושכח טל ומטר וחזר בתפילת השנים והזכיר טל ומטר ושכח יעלה ויבוא, לדעת התוס' אינו חוזר שהרי מה שחזר הוא רק כדי להזכיר יעלה ויבוא והרי הזכיר בתפילה השניה, ומה ששכח טל ומטר בתפילה שניה הרי התפלל תפילה י"ח עם טל ומטר בברכה ראשונה, ואלו לדעת חכמי פרובינצ'א יצטרך להתפלל תפילה שלישית שתפילת ר"ח בלי יעלה ויבוא אינה תפילה, ותפילה בימות הגשמים בלי טל ומטר אינה תפילה, וא"כ תפילה שלישית יתפלל רק בתורת נדבה, ואלו לסברת הגר"ח לכ"ע הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים שהיא מסדר התפילה. וראיתי ב"ארץ צבי" לגאון ר' דב פרמר זצ"ל, שהביא עוד נ"מ בש"צ ששכח לאמר ענינו וחזר

להבין את התפלה

בשניה בתענית ושכח לאמר טל ומטר, אם נאמר כדברי התוס' אינו צריך לחזור שהרי אמר תפילת י"ח עם עננו, וטל ומטר אינו צריך לחזור שהרי הזכיר טל ומטר, ואלו לסברת הגר"ח גם לדעת התוס', אם שכח טל ומטר הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים ועיין שם בארץ צבי שהביא עד ג"מ להלכה בענין זה.

לאחר שהוכחנו מדברי הראשונים כסברת הגר"ח שברכת השנים ללא טל ומטר בימות החמה אינה ברכה, והוי משנה ממטבע שטבעו חכמים יש להבין טענת ההר צבי, הרי אם שכח טל ומטר אומרה בשומע תפילה ולא הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים, וראיתי במשנה ברורה שהסתפק בבאור הלכה בדין זה וכתב "ונראה דה"ה אם חסר בשאר ברכות דבר שהוא מעיקר הברכה כגון קיבוץ גלויות בברכת תקע בשופר, גם כן יכול להשלים בשומע תפילה". וכתב שמה דאיתא, שאם טעה בברכה אמצעית שחוזר לראש, הוי רק אם עבר שומע תפילה, שהרי כלל שם גם טעה בברכת השנים שחוזר לראש ומיירי שעבר שומע תפילה. ואף שהביא דעת הפרי מגדים שאינו דומה שאלה והבדלה שאינם מנוסח הברכה לשאר ברכות, כתב להלכה כדעת הפר"ח שיכול לתקן כל הברכות בשומע תפילה. לפ"ז אין ראיה ממה שכתב בהר צבי, דאף אם נאמר שטל ומטר הוי מסדר התפילה והמשנה בה ולא הזכיר טל ומטר הוי משנה ממטבע שטבעו חכמים ואינה ברכה, יכול לתקן בשומע תפילה משום שאת כל הברכות גם אם לא אמר עיקרן, ואינם ברכות יכול לתקן בשומע תפילה. ואין להוכיח ממה שמזכיר טל ומטר בשומע תפילה שאינה עיקר הברכה.

ויש להוסיף על מה שטען בהר צבי, שיעלה ויבוא עדיף מטל ומטר שהרי אם פתח במודים חוזר לראש. ומוכח שאינו רק הוספה שיכול לאומרה בשומע תפילה, מצאתי בברכי יוסף שפסק להלכה שאם הזכיר בשמע קולנו בקשה של ר"ח ושכח אחר כך יעלה ויבוא שאינו חוזר. והביא הלכה זו בשם תשובות שבסוף ליקוט הפרדס, ומוכח שגם יעלה ויבוא הזכרה היא שאם אמרה בשומע תפילה יצא, ואמנם בחכמת שלמה סימן כ"ב בהל' ר"ח, כתב במפורש שאם לא אמר יעלה ויבוא בעבודה חוזר אף שאמר בשומע תפילה, שתפילת יעלה ויבוא מקומה בעבודה בלבד, אולם אעפ"כ הזכרה היא ואינה ממטבע שטבעו חכמים. לאור האמור מחלוקת הראשונים היא אם טל ומטר הוי הזכרה בלבד, או מסדר התפילה והמשנה בה משנה ממטבע שטבעו חכמים וקימל"ן ספק ברכות להקל.

Reproduced from the Oztar Habalacha VeHaminbag CD-ROM

TRANSLATION OF SOURCES

And the Kohen Gadol would recite a short prayer outside the Kodesh Hakadoshim ON Yom Kippur and this is the prayer that the Kohen Gadol prayed upon exiting unharmed from the Kodesh Hakadoshim: May it be Your Will G-d that we not go to exile on this day and in this year and if we must go to exile that it be to a place of Torah. May it be Your Will G-d that we not suffer an omission on this day and in this year and if we suffer an omission it be that we omitted some Mitzvot. May it be Your Will G-d that this be a year that things costs less, a year of plenty, a year of business, a rainy year, a warm year, a year full of dew; a year when Jews do not need each other and do not listen to the prayers of travelers. The Rabbis of Cesearia say: and your people should not exert authority over each other. And concerning the people who lived in the Sharon: May it be Your will G-d that their homes should not become their graves.